

LEEWARDEN 2018

Kleurexplosie aan rand van Sloten

Aan de rand van Sloten begint de Colorfield Performance van kleur te verschieten. De 499 uniforme witte panelen krijgen langzaam hun eigen signatuur.

GITTE BRUGMAN

Vanaf het bolwerk van Sloten hebben passanten het overzicht over de Lytse Jerden, waar de 499 panelen staan die samen de Colorfield Performance vormen. Op het veldje er naast staat een zeecontainer, waar organisator Dirk Hakze materialen opslaat. De partytent is ingericht als een kleine expositie met schilderijen die Hakze maakte op zijn eerdere performances.

In Sloten komen elke dag maximaal acht kunstenaars hun paneel beschilderen. Ze krijgen een dag de tijd. „Ik zet de druk er wat op”, aldus Hakze. Nu het project van start is gegaan, moet de vaart er wel in blijven zitten.

Vandaag is het de beurt aan Petra Koonstra, Bien Velds, Nanneke Groen en Eline Achterhuis. Op het lijstje staat nog een vijfde kunstenaar, maar die is afwezig wegens gezondheidsproblemen van haar man. Spijtig, vindt Hakze. „Maar dat gebeurt. Ik ben al twee jaar bezig. Er is helaas ook een deelnemer gestorven. En soms komt iemand niet opdagen.”

Petra Koonstra is bevriend met Bien Velds en Nanneke Groen. „Toen we ons aanmeldden, moesten we een datum prikken. Ik vier vandaag mijn verjaardag.” De drie nemen de tijd. Ze overnachten er voor en na hun schilderdag, al komen ze uit Groningen. „We maken er een feestje van.”

Op haar mobiel toont Petra de 'betonnen taart' die ze van Bien Velds kreeg als cadeautje. Een roze geglaazuurde oranjekeok met slagroom van pur. „Keihard!” Bien: „Zo kwam

Bien Velds (links) werkt aan haar roze vlakken, daarachter is Eline Achterhuis bezig met het aanbrengen van een groepje staande dierfiguren, Nanneke Groen schildert drie vrouwen aan de wijn en rechts vooraan de jarige Petra Koonstra. FOTO GITTE BRUGMAN

ik op het idee voor mijn schilderij.” Haar doek is opgedeeld in roze vierkantjes, een ervan ontbreekt en daar piept (geschilderd) gras uit naar voren.

Hakze komt even langs en schroeft het paneel van z'n palen. Bien legt het op schragen en haalt een puspuit te voorschijn. Ze probeert slagroom te creëren. Thuis heeft ze de 'garnering' al voorbereid: halfrode groene en rode bollen, als gekonfijte kersen. En chocoladefiguurtjes in de vorm van leunende stoeltjes, haar handelsmerk. „Ik ben normaal geen schilder, maar vond het heel leuk er van tevoren over na te denken wat ik wilde doen. Pas gisteren ging me een lichte branden.”

Ook Nanneke blijft in feestelijke sferen. Ze is bezig met een tafereel van drie vrouwen die op een picknickkleedje aan de wijn zitten. Een voorbode van wat later op de avond kan gebeuren. Want het weer valt de vrouwen mee. Petra: „Vanmorgen vreesden we dat onze dag in het wa-

ter zou vallen, maar er zijn al heel wat laagjes kleding uit.”

Haar schilderij is bijna geometrisch. „Ik ben niet zo van de vrije hand, ik moet het strak hebben.” Het wordt een tafel, van bovenaf gezien. En ze heeft nog een speciaal effect in petto om het tafelkleed vorm te geven.

De vierde kunstenaar van vandaag is Eline Achterhuis uit Zwolle. Zij werkt aan een groepje staande dierfiguren. Ze is een oud-klasgenoot van Bien Velds. „Ik was een van de eersten die zich aangemeld heeft.” Ze kon toen nog ruim kiezen uit de beschikbare data. Hakze adviseerde mensen vooral een datum in het voorjaar te kiezen. „Dan is het over het algemeen droog.”

De panelen zijn genummerd, wie het eerst begon te schilderen, stond vooraan. Wiebe van der Zee was er vroeg bij, bijvoorbeeld. Zijn zwartbonte koe kijkt het publiek olijk aan. Maar Hakze was er een beetje door overrompeld. „Afspraak is dat er

'Afspraak is dat er geen zwart wordt gebruikt'

geen zwart wordt gebruikt...” Hij denkt erover het paneel te verplaatsen.

Van der Zee is bij zijn 'stiel' gebleven: koeien. Dat geldt ook voor Dirk Beintema, die een Fries landschap heeft geschilderd. Anderen zijn van huis uit geen schilder, en laten dit op eigen wijze in het platte vlak zien. Zoals Hein van Delft, die vertegenwoordigd is met een abstract werk van zand en doek. Of beeldhouwer Peter Holman, die bronzen 'eilandjes' aan zijn paneel bevestigde, en een halve cirkel van perspex die licht lijkt te geven. Het resultaat is een sfeervol landschap.

Hier en daar duikt een herkenbaar Hakze-paneel op. „Ik zou zelf 99 panelen beschilderen, maar dat red ik

niet. Ik ben te druk met de hele organisatie”, verzucht hij. Vandaar dat zijn website nog niet actueel is, en hij zijn eigen bijdrage heeft teruggeschreefd tot 55. „Ook een getal uit de Fibonacci-reeks.” Want dat blijft voor hem de basis.

Colorfield Performance is een „echt Europees project” geworden, aldus Hakze. Met deelnemers uit Duitsland, van Malta en IJsland, uit Roemenië en Tsjechië, België en Frankrijk, Engeland en Portugal. Door afvallers en drukte van Hakze zelf is er desondanks ruimte voor nieuwe deelnemers. Wie mee wil doen betaalt 250 euro, en draagt bij verkoop van het paneel 10 procent af aan Hakze (met een minimum van 100 euro). Half september zijn alle panelen beschilderd, is de planning. Dan blijven ze nog een paar weken staan, zodat het publiek ze in volle glorie kan bewonderen. En eventueel kopen dus.

www.dirkhakze.com